

Nyilas Atilla
EGYNYÁRI JEGYZETEK

1.
Akarok-e még a munka előtt valamit csinálni:
naptár szerint nem,
előkészület nem,
továbbírni nem.

2.
A vulkán tüzet hány,
a sárkány tüzet okád,
kémény, kipufogó,
és én is füstöt ontok.

3.
Ez a leggyengébb láncszem.
Ha szétszakad valahol e sorozat,
négy sorosok miniciklusa,
itt szakad szét.

4.
Kicsi zsarátnok a csupasz felkaromon.
A cigimről esett oda.
Üdvözöllek, fájdalom.
Hová sietsz annyira tőlem?

5.
Túl sok a gólya,
kevés a béka,
strici és rendőr,
eszkimó, fóka.

6.

„A kékszakállú herceg várá”-ra
mind a ketten elélveztünk,
én képletesen,
ő meg ténylegesen.

7.

Unikummal karcolok agytekervényeimbe.
Szeszbe áztatom, mint zöld diót.
Meggfesti, illatot, ízt ad neki,
egy koponyányi agylikőr.

8.

Hányszor eszembe jut:
„vágtyól butult arcom”,
és derülök a saját
lihegő bánatomon.

9.

A nagy fenyő kis tükörképe
dohányzóasztal üveglapján.
Kristálycukor keskeny tasakban.
Egy vákuumhibás univerzum.

10.

Pihenő a dodzsem árnyékában.
Tekintetem körhintája.
Négy kormány: kettő elöl, kettő hátul.
Úgy látszik, mindenki a saját kerekét kormányozhatja.

11.

Holdöröm.
Múkutya.
Ebhal.
Hüllőcsillag.

12.

Állítólag Kertész Imre
jellegzetes arckifejezése volt.
Így már kevésbé zavar,
ha rám olvassák a pincérmosolyt.

13.

A kisleány az előétel,
az anya a leves,
az apa a főétel,
a kislány a desszert.

14.

Nyolc kocsi áll most a kastély első parkolójában.
Négyet szürkének nézek, négyet fehérnek.
Feltehetőleg a miénknek legkisebb a piaci ára.
A miénk a legszebb.

15.

Ragaszkodom rossz mondataimhoz,
ragaszkodom az ábrázatomhoz,
ragaszkodom a múltamhoz,
ragaszkodom a rossz fogamhoz.

16.

A hölgy német,
legalábbis németül beszél.
Az úr föláll hozzá,
és úgy maradnak egész este.

17.

- Össze tudnád röviden foglalni az álláspontodat?
- Igen.
- És mi volna az?
- Szopásjog.

18.

Budapestről Tiszakürtre utazóban
a buszon írtam föl azt, hogy
„Evezzünk egy csónakban!”,
és lön.

19.

Ezt a csomag cigit ő vette nekem
a Lehel téri piacon, nem itteni gyártású,
rücskös dobozú, külhoni, jobb.
És amikor ezt a gesztenyét mellé tettem, ő még élt.

20.

(Rágyújtok, mikor még ég a cigim.)

- Vigyázz, mert még úgy jársz, mint én,
hogy nyolcvankilenc évesen is itt ülsz!

- Ezen ne múljon.

Az indiánok földjén, 1995